

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 19. Si Iudæi ob non redditos fructus vineâ expelluntur, quid timendum Christiano, qui ne fructum quidem offert vnus Pharisæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

& quidem tertio vultu non libenter da am. d
Indigniter projectam, non ex amore ad Deum,
sed hominum intuitu: vnam orationem omnis
a tentione expectem & non maiori prolatam
tene. en. fa. ac si trunco loqui ereris, vna confel-
sionem, prop. si is emendationis adeo langui-
di. vt a confessarij pedibu dil. edens, contumō
in eadem labaris peccata tucidius, commu-
nionem offers, sed quis tanto dignus respectus
Sacramento, qua cibi celestis digestio, qui cum
vix sit pa. is, tibi mortis sit venientia? Peccata
sunt multa: predicationes sine numero, forta, ad-
ultera, detractiones, inuidias, iras offers inuini-
tas.

§. 19. Si Iudai ob non redditis fructus vineæ
expelluntur, quid imendum Christiano,
qui ne fructum quidem offert vniuersi Pha-
risæi.

at peccati. Illi s aquam de petra, tibi de corde
suo veni. s. e sanguinem propinauit. Illis man-
na proposuit in cibum, tibi carnem suam su-
uendam tradidit. Illis timoris, tibi legem præ-
scripsit amoris: Illos in terram duxit cor up. ubi-
lem; te autem regnorum assumpsit heredem.
Dicat modò completum illud quod ante pro-
miserat: Non erunt in memoria priora, & non
ascendant super eos.

Modò tuam expendamus ingratitude memo-
rationem exigamus. Cc nu. cat caraque prophe-
ta Samuel Iudæos coram se populum Dei be-
nificiorum pessime memorem, reum facit, ex-
postulat: *Si autem & iudicio contendam aduersum*
vos coram Domino, de omnibus misericordijs Do-
mini. Quia vt præclare D. Bern. nedum est iu-
diciū rigorosum in quo mala agitantur ope-
ra adultera, fur a rapina, homicida &c. sed &
illud quoque strictissimū, in quo ad stateram re-
uocantur bonorum operum obiectus, ratio exi-
gitur de non frequentatis Sacramentis, non da-
tis elemosynis, de iniuriis non remissis, de ex-
tremē laborantibus derelictis, de omissis ora-
tionibus cur tot tantisque Dei beneficij, bonis
operibus non bene gratus responderis. Hoc
quoque et statuz Bernar. se semper timuisse scru-
tunum.

Ad idem ego vos cum Samuele pronoco iu-
diciū: *State & iudicio contendam aduersum*
vos coram Domino, de omnibus misericordijs Domi-
ni. Si iuxta beneficiorum ac misericordiarum
Domini magnitudinem referenda sint obse-
quia, seruetur dō Christiane, qualia tua i a sint.
Si numero, si dignitate vincant illa Iudæorum,
sicut tibi beneficia præstata, illis multo sunt vt
numero, ita dignitate celsiora. Iure merito sunt
vt numero, ita dignitate celsiora. Iure merito
(incuit D. Chryostom. Inuatur Christus noue
generatiō: *Nisi abundauerit iustitia vestra, plus*
quam Scribarum & Phariseorum non intratis
in regnum caelorum. Qui beneficia recipit am-
pliora, necesse est obsequijs respondeat in gra-
tiarum actionem amplioribus. Quæ precor est
Scribarum Phariseorumque iustitia: Vnum de
grege propinquus (inquit Dm. Chryostom.)
quem ipse nobis Christus obiecit & bonis licet
operibus prælaun; reiectum tamen & con-
demnatum. Ille primo, templum ascendit orati-
urus, Deo pro collatis sibi donis gratias actu-
rus: vnde orationem suam ordi. vt: *Gratias ago*
tibi. Secundo: de hoc se laudat. *Termino bus in Sab-*
bato. Tertio: decimas, nedum collectat: messis in
agro, sed & omnium que vt sua possidebat.

1. Reg. 12.
1. Ser. 34. in
Cant.

III.
Christia-
ni ad iu-
diciū
citantur.

Ho. 16. &
18. ad finē
in Matth.
Matt. 5. 20

IV.
Qua de
causa re-
iectus
Phari-
sæus.
Luc. 18.
10.

Tt. 3.

48
C
Oncludamus: Vt cognoscat generatio alie-
ra. In huius generationis mala & adul-
tera condemnatione, suam cognoscat
generatio altera. Perpende, quid perueria huic
contigerit generationi. Perdidit illos Deus, ac
tales ablegauit, quales & vidimus & esse noui-
mus. Qua de causa? Si parabellam inspexeris,
triplicem ob culpam. Prima est tanta erga Dei
beneficia in gratitudo: cum enim, nullum bene-
ficii genus, quod vel ad vilitatem eorum, lau-
deri que spectaret, Deus omississet, parius non
responderunt officijs ingrati, non fructus red-
diderunt, bonorum operum, sed iniurijs pec-
catisque peruersi compensarunt. Secunda: qua
Domini famulos semel & bis occiderunt, d est
prophetas. Tertia; qua filium interemerunt &
cruccifixerunt. At non ego (inquies) tanti crimi-
nis reus, non ego tam peruerse obnoxius in-
gratitudinis: sed nec eius occidi prophetas, mul-
to minus Dei filium crucifixi. Quinimo in ho-
micias exandefco, tantum detester facinus,
omnem illam generationem vt infamen exe-
cra. At dico tibi. En idem tu quoque tenoris
culpe obnoxius. Tu es ille vir. Primum: Ingra-
titudinis expostularis: cum in te sit illa multo
peior, quam in illis: extra ramque controuer-
sam est, multo tibi à Deo & plura & maiora,
quam Iudæis esse cellata beneficia. Illes quip-
pe de Pharaonis, te de diaboli liberauit serui-
te. Illis bona terræ tibi bona spondit cele-
stia, illos per mare rubrum demeritis transuexit
hostibus te per fluuenta baptisui, deletis tradi-

I.
Triplici
de causa
obnoxius
expostulans.

II.
Similiter
& Chri-
stus.

Decimas de omnibus quas possideo. Quarto: testimonium de se ferebat. Quod adulter non esset, non pater, non iniustus: nec illum alicuius Christus conuenit mendacij, nec credendum ille mendacia proponeret, qui Deo colloquebatur, licet verum esse fateamur, quod illa eo, non dixerit, quo par erat, modo. Viden Phariseum? Scito igitur cum esse repulsum: quia licet ea quae profert egerit, non ea tamen fecit, ad quae ex receptis à Deo gratijs, facienda tenebatur. Ita ut illi obijcere liceret, quod olim regi Balchassar: *Inuentus es minus habens.*

V.
Christi
in causa
vtilitatis

Agedum Christiane: scrutemur vias tuas, num in te, quae in Phariseo, laudentur opera. Quoties templum ascendisti Deum oraturus, pro receptis, gratias acturus beneficijs? Quoties prospera laetatus es fortuna? Quas nonopes lucraus in statu vel seculari vel Ecclesiastico? Messum congregasti quam opulentam? Quam optatum habuit euentum, de quo tantum tibi timebas negotium? Quam longa Dei benignitate portus valetudine? Quam in Republica dignitate gloriosus? Quod si modo computum ineamus beneficiorum, quibus te Deus praeter ceteris ditauit, ipse namque te in Ecclesiam introduxit, baptisate lauit, Chismate confirmationis roborauit, carne propria & sanguine paut, milites tibi ignouit, absoluit à peccatis &c. Num ades sacratas ascendisti Deo pro his singulariter gratias relaturus? Ieiunas bis in Sabbato? Faxit Deus his ieiunes in quadragesima, non enim aliud intendis quam praetendese exculationes, & perpetram obtinere carnibus vescendi facultatem, à ieiunijs absolui, & hoc tibi sufficere iudicas, quod à decem mensibus febriculam percepisti aut capite dohuisti. Deo ne decimas persoluis omnium quae possides? Num cor tutum ab adulterio liberum. Iudex esto, quod ne quidem ea agas, de quibus hic se laudat, Deoque gratias agit Phariseus. Ille verò cum esset Phariseus nec ad tanta, sicut tu, totque rationibus adtingeretur, his omnibus commendabilis, nihilominus condemnatur. Tu verò qui Christi nomine gloriaris ex quo ad perfectiora detinuitis, cui Christus ipse protestatur: *Nisi ab omni laueris iniustitia vestra, plusquam Scribarum & Pharisaorum, non intrabis in regnum caelorum.* Qui vedum illi in bonis operibus cōpararis, sed & in multis illi nec comparandus cedis, qua tibi ratione caelum salutemque polliceris?

49 Secundo: reus postularis, quod Dei famulos

durius exceperis. Iam te adeo turbatum, ac respondentem audio, abisti à me, quinimo summo Dei famulos semper honore sum profectus, nullo non tempore Praelatos, Praedicatoris Confessarios, Sacerdotes, ceterosque Dei ministros omni reuerentia genere honoratos colui, eorumque saui existimationi. Sic na, noneris tamen quod si nec occideris, nec sustibus illos Dei famulos contuderis, alios tamen Dei ad te missos clementia & occideris, & cesideris. Quot in corde tuo Dei praefocas nefarius inspirationes? Quot eius voces & nebulis & contemnis obduratus? An non ad eorum tu numerum reuocaris de quibus Apostolus tam grauitur: *Qui veritatem Dei in iniquitate detinuerunt?* Quot Dei numijs cordis tui ianiam in faciem pertinax oclusisti? Nec hoc ignores, omnes illos pulsus, quibus animae tuae quatitur osillum, Dei esse ministros, tibi ab illo delegatus in particulari, qui fructus messumque postulerent. Tandem quam crebro Dei filium crucifigis? Toties, quoties peccas? *Rursum crucifigentes filium: sibi: ipse filium Dei, ait Apostolus.*

Plus illi Barabbæ quam Christo deuenerunt, & ne honorum subirent avari periculum, illum perdere Deicide stauerunt. Quoties tuas praefers Christo voluptates? Quoties ob quae neficio phantasmata Christum manu mittis? Quoties ne quatuor assium tolere iacturam crucifigis redemptorem, peruenijs, latrocinijs, inuirtis, malis desideris. Caue tibi mortalium insar stultie, ne te grauis illa iunio apprehendat sententia: *Malis malè perdit.* Attende quam stricte puniat illos. *Deus ostendat mihi super inimicos meos ne occidas eos, ne quando oblitiscantur populi mei.* Quam esse rationem in superbia inquit David, quod Deus Iudæos deleruerit, & eiecerit ut vivant, & vadant, ut oculis patet omnium, perdit, despecti, ab omnibus mundi nationibus ludibrio habitii, versi barbaris in parabolam? Cur noluit eos à Romanis funditus deleri, dum eorum sibi subingarunt. Prouinciam, dum Hierusalem occuparunt, captiuos in neruis abduxerunt, urbemque victores euerterunt? *Ne dicitur occidas eos.* Diuino credimus hoc actum esse leni consilio, ut eos Romani principes nec radicatus euellerent, nec modo progeniem exstirperent Iudaeorum, qui in eorum successerunt locum nec ipse sumus Pontifex Romæ, & in aljs sibi sedditis ciuitatibus, nec Turca Constantij poli, aut in imperij sui terminis, aut in suis alij terris Monarchæ, ut ex illis discant populi mei: *Nequando oblitiscantur populi mei: id est colle-*

Alex diversis, populi Christiani illi, quos Dominus vocat populum suum, ut superius diximus.

VII. En tibi loquitur D. Chyso.) cruce Cainum. Cain fratrem sanguinis reum, Abelis homicidam, libe diverso mortis generi obnoxium Deus extorcere nō mo non asserit supplicio, sed posuit in signum, ut nullus ei manus iniiceret violentas, sed profugus vagisque mundi cardines obambulare, totus corpore membrisque contremiscens, ab omnibus despectus: quia iam ab ipsis orbis incunabulis praeputere voleit huius populi terdisfragi figuram, sanguinis caedi que illius reum, qui cum esse Deus, eum se dignatus est fratrem incarnari. Omnes suffragantur, reus est mortis. Statuit tamen Deus: Ne occidas, seque occidat nemo, Princeps iustus, nulla Republica, sed signati huc illaque diragentur, ut modo diragantur, ubi et, terrore conculsi, tremoribus agitati, Dei vinea repulsi e-iusque Ecclesia eliminati, ut his populus intendat Christi anus, fixaque reuincat memoriā: Ne quando obliuiscantur populi mei. Noverit autem, atrocios multo suum fore supplicium, si paribus noxiis sceleribus esse conuincatur.

Hic conformiter D. August. Davidis expen-
da verba, quae signo illo explicat, quo Domi-
nus fratricidam Cain signavit, ut nullus homi-
cidam interimeret: Ne occidas eum, Non sine causa
Cain ille, qui cum fratrem occidisset posuit in eo
Dñs signum ne quis eum occideret. Hoc est signum,
quod habent Iudaei. Tenent omnes reliquias reli-
gionis suae, circumcisi sunt, Sabbatum obseruant, pas-
cha immolant, azyma comedunt. Ad quid haec
manifeste satis superque David. Deus ostendit
mihi super inimico meo, ne occidas eos, ne quando
obliuiscantur populi mei, disperge illos etc. Mira-
mur omnes, quod de quibusdam Dei populis
sacra narrat historia. Ad terram abducentur
Samaritae, & qui Deo seruire debebant, grauius
illum offendunt. Regem excitat Dominus Sen-
naacherib qui cunctos in suam redigat pote-
statem, sicut captiuos inde educat, quorum loco
alios hinc inde collectos statuit, qui reppnem
incolerent. Illi vero illuc deducti in causam la-
buntur vite proluniam, qui necum Deo non
deserunt, sed & grauioribus irritant sceleribus
nebulones. Quid tum Dominus? Misit in eos Do-
minus leones. Et ecce interficiunt eos etc. Bene
mentum dignumque tot sceleribus supplicium:
hoc enim exigebat iustitia ratio, ut illi, quibus
regionem Deus concesserat incolendam, qua
alijs in suorum poenam abutulerat peccato-

rum, poenas luere, si vel iidem vel atrociori-
bus Deum nequitijs irritarent. Iudaeos Domi-
nus posuit in Ecclesia, ut eius mandata ferra-
rent, at irritantis sunt inhumani beneficijs, pa-
rium est quod Deo delictum non deserant cul-
tum, quinimo multis usque enormibus prodi-
tionibus, iniustitijs, idoleclarijs diuinae laudent
oculos Maieftatis: plus aequo immisit in eos
Imperatores Romanos, qui Deo periuros serui-
tuti subieciant, totoque mundo vilia dispergant
mancia, nationum omnium contemptibile per-
ipfema.

Forum nos Christiani locum occupamus
nobis regionem illam Ecclesiae suae tradidit in-
colendam, nos infamis beneficijs, donisque cu-
mulauit. Si autem tu, tu & ceteri vestris Deum
proditionibus, nequitijs, fraudibus, rapinis ad-
iram prouocetis, non homines vobis immiserit
peccatorum vindices, sed leones infernales,
qui in omnem vos disseruient, puniantque
aeternitatem. Congruè profero vobis Hie-
remiam immittam contra Babylonem min
antem supplicia. Diuinam adeo maieftatem Iu-
dai suis prouocant scel. ritibus, ut omnino co-
ceperit illos Babylonijs, ac Chaldaeis subiecere
captiuos. Quod cum noverant Babylonij, gra-
uionibus Deum exacerbant facinoribus. Praeci-
pit Dominus Hierem. 2. haec illis ex Dei pra-
cepto annuntiet. Quod sit illorum iudiciū, quid
sibi persuadent, quo sint à Deo mulcandi sup-
plicios, satis totaque criminibus non fetendis ob-
noxij. Quod si electo sibi populo non pepererit
iustus iudex, eorumque peccata condignis vo-
luerit plectere supplicijs, templum suum toto
orbe sanctissimū urbemque tradiderit, in pro-
dam inimicis, quid sibi futurum arbitrantur?
Haec dicit Dominus exercituum, Bidentes, bibetis.
Illa loquendi phrasi certitudinem indicat futu-
ri. q. d. certo certius calcetis miseriarum, malo-
rumque omnium bibetis. Quia ecce in ciuitate,
in qua invocatum est nomen meum incipiam affli-
gere, & vos quasi innocentes & immunes eritis? Nō
eritis immunes, gladium enim ego dico super om-
nes habitatores terra. dicit Dominus exercituum.
Hanc spectat rationem Apostolus, quam expen-
dit & modo declarauimus: Si naturalibus ramis
non pepererit, ne forte nec tibi parcat. Illud (forte)
dubium non infert, sed certitudinem, ut uocat
D. Ambri. & alia dicemus occasione.

VIII.

Iudai per totū mundum serui dis-
perguntur.

IX.

Nobis Dei legē praeuari-
cantibus grauiora
immittet supplicia.

Hier. 25.

X.

Sicut Chaldaeos
expulsi Iudaeis.

Hier. 25.

28.

Ram. 12.

24.

